

רשומות

הצעות חוק

2 בדצמבר 1957

328

ט' בכסלו תשי"ח

עמוד

94 . חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשי"ח-1957 .

104 . חוק שירותי הכבאות, תשי"ח-1957 .

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון),
תשי"ז-ח-1957

1. בסעיף 1 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ז-1950:
(להלן - החוק העיקרי) -

(1) בהגדרת "הכנסה כדי מחיה", בסופה, יבואו מלים אלה:
"ובלבד שלא תפחת מהשכר הקובע של עובד מדינה שהרכב משפחתו
כהרכב משפחתו של מקבל ההכנסה";

(2) בהגדרת "בן-משפחה"
(א) במקום פסקה (ב) תבוא פסקה זו:
" (ב) ילדו של הנספה - ובכלל זה ילד חורג שאינו נתמך על ידי
חורו מלידה או ילד מאומץ שטרם מלאו לו 18 שנה, וכן ילד
כאמור, שבמות הנספה טרם מלאו לו 18 שנה ושבהגיעו לגיל 18
אינו עומד ברשות עצמו מחמת מום גופני או שכלי - וכל עוד
שאינו עומד ברשות עצמו מסיבות אלה (להלן - יתום);"

(ב) בסוף הפסקה (ג) יבואו מלים אלה:
"לענין פסקה זו יראו כהורה מאמץ גם את מי שהציבור רואהו
כהורה הנספה, ובהיות הנספה קטין אימנו חמש שנים לפחות שלא
על מנת לקבל פרס."

(3) בסוף הסעיף תבוא הגדרה זו:
"השכר הקובע", פירושו - סך כל המשכורת המשתלמת לעובד מדינה שדרגתו
משכורתו היא 15."

2. בסעיף 7 לחוק העיקרי -

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:
" (א) אלמנה של נספה שאין אחריו יתומים, או אלמנה של נספה שיש
אחריו יתומים אך הם אינם סמוכים על שולחנה, ישולם לה תקופת זמן
כמפורש בסעיף קטן (ב) תגמול חדשי כמחצית השכר הקובע הנהוג אותה
שעה לגבי מי שמשלמת לו תוספת שכר בזכות בן-זוגו, ואין לו ילדים;"

(2) במקום סעיף קטן (ג) יבוא סעיף קטן זה:
" (ג) היחה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי הפסקאות (2), (3) או (4)
לסעיף קטן (ב) ועברה התקופה שבה היא זכאית לאותו תגמול, ישולם
לה התגמול גם לאחר מכן, בתנאים אלה:

- (1) באלמנה שהיחה זכאית לתגמול לפי פסקה (2) - כל עוד היא
נצרכת ולא מלאו לה 45 שנים, ומשהגיעה לגיל 45 שנה - כל עוד
אין לה הכנסה כדי מחיה;
- (2) באלמנה שהיחה זכאית לתגמול לפי פסקה (3) ושהיחה לנצרכת
תוך שנתיים ממות הנספה - כל עוד היא נצרכת;
- (3) באלמנה שהיחה זכאית לתגמול לפי פסקה (4) ושהיחה לנצרכת
בתקופה האמורה באותה פסקה - כל עוד היא נצרכת."

1 ב"ח 52, תשי"ז, עמ' 162; ס"ח 106, תשי"ז, עמ' 287.

3. במקום סעיף 8 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

8. אלמנה של נספה שיש אחריו יתומים והם סמוכים על שולחנה – ישולם לה תגמול חדשי בשיעור של שלושה רבעים מהשכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שמשלמת לו תוספת-שכר בזכות בן-זוגו ושנספר ילדיו שבזכותם משלמת תוספת-שכר היא כמספר היתומים הסמוכים על שולחן האלמנה;
אולם –

"תגמולים לאלמנה עם יתומים"

- (1) החל מהמועד שהיתום או האחרון של היתומים יעמוד ברשות עצמו וכל עוד אין לאלמנה הכנסה כדי מחיה – יהיה דינה של האלמנה כדין שכולה;
- (2) משנפטר היתום או כל היתומים לפני שעמדו ברשות עצמם – יהיה דינה של האלמנה כדין אלמנה נספה שאין אחריו יתומים, כאילו נפטר הנספה ביום פטירתו של היתום או של היתום האחרון;
- (3) היה מספר היתומים שלושה או יותר חול על האלמנה מבחן שנקבע בתקנות, ישולם לה תגמול נוסף בשיעור ובדרך שנקבעו בתקנות.

4. בסעיף 9 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א), יבוא סעיף קטן זה:

"(א) בעד יתום של נספה שאין הסעיפים 8, 13, 13א, ו-13ב חלים לגביו, וכן בעד אח של הנספה – ישולם למי שהיתום או האח נתון להשגחתו תגמול חדשי כמחצית השכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שאין לו בני-משפחה שבעדם משלמת תוספת-שכר."

5. בסעיף 10 לחוק העיקרי –

- (1) במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:
"א) שכולים שאין להם ילדים העומדים ברשות עצמם – ישולם לכל אחד מהם תגמול חדשי כשליש מהשכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שמשלמת לו תוספת-שכר בזכות בן-זוגו וילד אחד."
- (2) בסעיפים הקטנים (ג) ו-(ד) יימחקו המלים "והוכח לפי הכללים שייקבעו בתקנות כי יש מקום לתשלום תגמול";
- (3) אחרי סעיף קטן (ז) יבואו סעיפים קטנים אלה:
"ח) זכאי לתגמול לפי הסעיפים הקטנים (ב), (ג) או (גג) ששכל יותר מילד אחד, ישולם לו על אף האמור בסעיף 20, במקום התגמול האמור תגמול חדשי, בסכום היוצא מהילוק התגמול לפי סעיף קטן (א) למספר הנספים ושאר ילדיו העומדים ברשות עצמם והכפלתו במספר הנספים;
(ט) זכאי לתגמול לפי הסעיפים הקטנים (ח), (ו) או (ז) ששכל יותר מילד אחד ישולם לו על אף האמור בסעיף 20 במקום התגמול האמור תגמול חדשי בסכום היוצא מהילוק התגמול לפי סעיף קטן (ד) למספר הנספים ושאר ילדיו העומדים ברשות עצמם והכפלתו במספר הנספים."

6. האמור בסעיף 12 לחוק העיקרי יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא סעיף קטן זה:
"ב) הורה קצין התגמולים על תשלום תגמול לפי הרישה של סעיף קטן (א), תיווסף לתגמול תוספת יוקר שתחושב לפי הכללים שבתוספת השמינית לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953."

² ס"ח 137, תש"ר, עמ' 6.

7. בסעיף 12א לחוק העיקרי -

(1) בסעיף קטן (א), במקום המלים "לפני הנישואין" יבואו המלים "עד תום ששה חדשים מיום נישואיה";

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבואו סעיפים קטנים אלה:

"(ב) מחצית המענק לפי סעיף זה תשולם לאלמנה עם אישור בקשתה לכך, אך לא לפני הנישואין, והמחצית השניה תשולם לה כתום שנתיים לאחר הנישואין.

(ג) הופקעו הנישואין השניים תוך שנתיים מיום שנתקיימו, או שהותרו על פי בקשת האשה שהוגשה תוך אותו מועד לבית הדין או לבית המשפט המוסמך, ישולמו לאשה מיום הפקעת הנישואין אותם התגמולים שהיו משתלמים לה אותה שעה לולא נישאה; אולם אם כבר שולם לה מענק לפי סעיף זה, יעכב קצין התגמולים את תשלומם של התגמולים עד אשר הסכום שעוכב יהיה שווה למענק שקיבלה, ובלבד שלא יעוכב בשום חודש סכום העולה על מחצית התגמול המגיע לאשה אותו חודש; לא הספיק קצין התגמולים לעכב את תגמולי האשה עד כדי שיעור המענק שקיבלה, תהיה היתרה חוב של האלמנה או של עוכונה לאוצר המדינה."

8. אחרי סעיף 13 לחוק העיקרי יבואו סעיפים אלו:

13א. הניח נספה אשה שנתגרשה ממנה, יהיה דינה לענין קבלת תגמול לפי חוק זה, כדין אלמנה, כל עוד לא נישאה שנית ואם נהמלאו בה אלה:

(1) היא היתה כמות הנספה בת 40 שנה או מעלה, או היא אם ליתום של הנספה;

(2) הנספה היה חייב במותו במזונותיה של האשה על פי פסק דין של בית משפט או של בית דין מוסמך, או שילם לה, על פי הסכם אתה, מזונות ששה חדשים לפחות לפני מותו.

13ב. הניח נספה אשה שנתגרשה ממנו והיא אינה זכאית לתגמול לפי סעיף 13א, אך היתה זכאית במות הנספה לקבל ממנו מזונות בעד יתומי הנספה הסמוכים על שולחנה, לפי פסק דין של בית משפט או של בית דין מוסמך או על פי הסכם שקיימים ששה חדשים לפחות לפני מות הנספה - ישולם לאשה בעד היתומים האמורים תגמול חדשי כזה:

(1) היה יתום אחד סמוך על שולחנה - התגמול המגיע בעד היתום לפי סעיף 9 (א);

(2) היו שני יתומים או יותר סמוכים על שולחנה - ההפרש שבין סכום התגמול החדשי שהיתה זכאית לו אלמלא נתגרשה - ואם נישאה שנית, אלמלא נישאה שנית - ובין סכום שהוא 60% מהתגמול החדשי המגיע לאלמנה לפי סעיף 7 (א).

13ג. תגמול חדשי לפי הסעיפים 13א או 13ב לא יעלה על סכום המזונות החדשי שהנספה היה חייב בתשלומו לפי פסק הדין או לפי ההסכם האמורים באותם הסעיפים.

13ד. נספה שאשתו עזבה אותו מרצונה היא, דינה לענין חוק זה, כאילו נתגרשה ממנו.

"דין גרושה שיש חזקתה לסיווג"

"דין גרושה שיש אתה יתומים של הנספה"

תגמולה של גרושה לא יעלה על מזונותיה

אשה שעזבה את הנספה

9. בסעיף 25 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ח) יבואו סעיפים קטנים אלה:
"ה) התובע וקצין התגמולים רשאים לערער על החלטת ועדת ערעור לפני בית המשפט העליון כבית משפט לערעורים אזרחיים, אך אין לערער אלא במקרה משפטי בלבד.
(ט) שר המשפטים יקבע בתקנות את המועד להגשת הערעור לפי סעיף קטן (ז), את אופן הגשתו ואת סדרי הדין בו."

10. בסעיף 26 לחוק העיקרי –
(1) הפסקאות (1), (2) ו-(3) לסעיף קטן (א) – יימחקו;
(2) בפסקה 4 לסעיף קטן (א), במקום "שפסקאות (2) או (3) לסעיף 7 (ב) חלות עליה" יבוא "שפסקאות (2), (3) או (4) לסעיף 7 (ב) חלות עליה";
(3) במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:
"ב) הוציאה רשות צבאית מוסמכת תעודה לפי סעיף 3 לגבי חייל פלוני, רואים, לענין הישוב ההתיישבות לפי סעיף זה, את יום הוצאת התעודה כיום מותו של אותו חייל, על אף האמור בתעודה, כל עוד לא הוכח כי מת ביום מאוחר יותר";
(4) סעיף קטן (ג) – בטל.

11. במקום סעיף 28 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

28. (א) הגיש זכאי את בקשתו לתגמולים תוך שנה מיום היותו לזכאי, ישולמו לו התגמולים מיום היותו לזכאי; הגיש בקשה כעבור שנה כאמור, ישולם לו התגמול מיום הגשת הבקשה.
(ב) הוציאה רשות צבאית מוסמכת תעודה לפי סעיף 3 לגבי חייל פלוני, רואים, לענין הישוב השנה לפי סעיף זה, את יום הוצאת התעודה כיום מותו של אותו חייל, על אף האמור בתעודה, כל עוד לא הוכח כי מת ביום מאוחר יותר."

"מאיתו
שלמים
תגמולים

12. בסעיף 30 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "שסעיף 9, 13 או 29 חלים לגביו" יבוא "שסעיף 9, 13, 13א, 13ב, או 29 חלים לגביו";
(2) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא סעיף קטן זה:
"ה) קיבלה אלמנה אמצעי שיקום מכוח סעיף קטן (א), ויתומי הנספה סמוכים על שולחנה, ישולם לה בעד היתומים, החל מיום הפסקת התשלום של חלקה האישי בתגמולים, תגמול חדשי כזה:
(1) היה יתום אחד סמוך על שולחנה – התגמול המגיע בעד יתום לפי סעיף 9 (א);
(2) היו שני יתומים או יותר סמוכים על שולחנה – ההפרש שבין סכום התגמול החדשי שהיתה זכאית לו אילולא קיבלה אמצעי שיקום כאמור – ואם נישאה שנית, אילולא נישאה שנית – ובין סכום שהוא 60% מהתגמול המגיע לאלמנה על פי סעיף 7 (א)."

13. בסעיף 31 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), אחרי המלים "או שלפני החלטת ועדת הערעור" יבואו המלים "או לפני פסק-דין של בית המשפט העליון".

14. בסעיף 33 לחוק העיקרי -

- (1) בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (1) תבוא פסקה זו:
 "א1) ייחוד סוגי עבודות במפעלים או בהתעסקויות מסויימים לזכאים שמלאו להם 50 שנה";
- (2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא סעיף קטן זה:
 "ד) זכאי שנתקבל לעבודה מכוח תקנות על פי סעיף זה, לא יפטר מעבודתו תוך ששה חדשים מיום שנתקבל לעבודה אלא על יסוד נימוקים המתירים לפטר נכה מלחמה מכוח תקנות על פי סעיף 31 לחוק החיילים המשותתרים (החזרה לעבודה), תש"ט-1949."

תוספת סעיף 36

15. אחרי סעיף 36 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
 36א. חל בזמן מן הזמנים שינוי בסולם דרגות המשכורת של עובדי המדינה, יחושב השכר הקובע לפי סולם דרגות המשכורת המחייב אותו זמן, לפי הקבלה שתקבע הממשלה."

תוספת סעיף 37

16. אחרי סעיף 37 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:
 "תוקף התקנות 37א. כוחן של תקנות לפי חוק זה יפה מיום תחילתן גם לגבי זכויות לתגמולים חדשיים או לשיעורם שנקבעו סופית, לפי סעיף 25, לפני תחילתן של התקנות."

תחילת חוק

17. תחילתם של הסעיפים 1 עד 6, 8 ו-12 היא ביום כ"ט באדר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957).

חוראות מעבר

18. א) מי שהיה לזכאי לראשונה עם תחילתו של חוק זה בזכותו של מי שנספה לפני יום כ"ט באדר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957) ישולם לו תגמולו מהיום שבו היה לזכאי, כאילו עמד חוק זה בתקפו אותה שעה (אך לא בעד תקופה שלפני יום כ"ט באדר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957) ובלבד שהגיש בקשה לכך תוך ששה חדשים מיום פרסומו של חוק זה ברשומות; הגיש אח הבקשה כעבור ששה חדשים, ישולם לו התגמול מיום הגשת הבקשה.
 ב) סעיף 16 יחול מיום פרסומו של חוק זה ברשומות גם על תקנות שהותקנו לפני אותו פרסום.

דברי הסבר

המציאות שבה נבחן חוק משפחות החיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ז-1950, תוך שש השנים של ביצועו, מגלה לעתים קרובות מקרים שלא נראו מראש בזמן חקיקתו, או צורך להבהיר סעיפי חוק שונים הבהרה נוספת. כן נתברר שמן הראוי הוא להבטיח בחוק יציבות מסויימת לערך הכספי של התגמולים ושל טובות הנאה אחרות הניתנות למשפחות חיילים שנפלו במערכה. ביחוד נתגלה הצורך בחיזוק חוראות ההצמדה, לאחר שבחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט-1949, נקבע לאחרונה עקרון של הצמדת תגמולי נכים למשכורות של עובדי המדינה. החוק המוצע מנסה לענות על בעיות אלה ועיקר תיקוניו הם:

1. גם התגמולים לבני המשפחה של חייל שנפל במערכה יוצמדו להבא למשכורת של עובד המדינה בדרגה 15 ולא יתגו עוד לפי השיטה הקיימת של תשלום תגמול יסוד בצירוף חוספת יוקר לפי הכללים המקובלים בנדון. תיקון זה מצמיד, איפוא, את התגמול לא רק לאינדקס יוקר המחיה, אלא גם לתגודות של משכורת היסוד של עובדי המדינה ונותן אוטור-מטית לבני משפחה אלה את ההנאה משיפור תנאי העבודה של עובדי המדינה (סעיפים 2, 3, 4, 5 (א)).

3 ס"ח 6, תשי"ז, עמ' 13.
 4 ס"ח 25, תשי"ז, עמ' 276.

2. הזכות לקבלת תגמולים מותנית או מסוייגת, לגבי כמה סוגים של בני משפחת הנספה, בקיום המבחן, כי אין לזכאי לתגמול או לבן משפחתו "הכנסה כדי מחיה". קביעת שיעורה של הכנסה זו הוא, לפי החוק הקיים, בידי הרשות המבצעת שקבעה בנדון זה כללים בתקנות. ברוח התיקון הראשון המצמיד את שיעור התגמולים למשכורתו של עובד המדינה בדרגה 15, מוצע לקבוע סייג לסמכות זו של הרשות המבצעת: "הכנסה כדי מחיה" לא תהיה עוד נמוכה ממשכורתו של עובד מדינה בדרגה 15 (סעיף 1 (א)).

3. הורים ששכלו יותר מבן אחד במערכה אינם זכאים לתגמולים אלא בזכותו של בן אחד בלבד, ואין נפקא מינה, לגבי שיעור התגמול, אם הבן השני נפל במערכה או מת מיתה טבעית. החוק המוצע בא להנהיג שיטה חדשה למקרים אלה. התיקון יוצא מן ההנחה, כי לפני נפילת הבנים תמכו כל הבנים שעמדו אותה שעה ברשות עצמם בהוריהם בחלקים שווים, וכי "המדינה תבוא, לענין התמיכה, במקום הבנים שנפלו". חישוב התגמול נעשה על יסוד התגמול שהיה משתלם להורים השכולים אילו נשארו ללא בנים העומדים ברשות עצמם: סכום זה יחולק למספר כל הבנים של ההורים השכולים, לרבות הנספים, והסכום שיוצא מחילוק זה יוכפל שוב במספר הבנים שנספו. הסכום היוצא מפעולות חשבון אלה הוא התגמול שישולם לשכול. לדוגמה:

לראובן היו חמישה בנים שהם כולם עמדו ברשות עצמם. שנים נספו במערכה, אילו נשאר ראובן ללא בנים אחרים העומדים ברשות עצמם היה משתלם לו תגמול שהוא שליש ממשכורת עובד המדינה בדרגה 15, שהיא (ספטמבר 1957) 162 ל"י. היינו 54 ל"י; סכום זה יחולק ל-5 (מספר כלל הבנים) ויוכפל בשתיים (מספר הבנים שנספו במערכה). סך כל התגמול הוא אפוא, $54 \times \frac{2}{5} = 21.600$ ל"י (סעיף 5 (ג)).

4. בעיות מסויימות התעוררו בביצוע הוראות החוק הקיים המסדירות את הפסקת התגמול לאלמנה שנישאה שנית. אלמנה כזאת אינה זכאית עוד לתגמולים אחרי נישואיה, אולם קצין התגמולים רשאי להעניק לה מענק חד פעמי, אם הגישה בקשה לכך לפני הנישואין. הופקעו הנישואין השניים תוך שנה מיום שנתקיימו והאלמנה לא קיבלה מענק עקב נישואין אלה – תקבל שוב את התגמולים החדשים. במציאות נתברר, כי הפקעת זכויות האלמנה לפי ההסדר הקיים מביא לידי חוצאות בלתי רצויות: האלמנה מוציאה את המענק כולו במשק המשותף עם בעלה השני ואם לא הצליחה בנישואיה החדשים, תצא ללא מענק וללא תגמול. על כן מוצע שהאלמנה לא תאבד את זכותה למענק כל עוד הוגשה בקשתה למענק תוך ששה חדשים מיום הנישואין. לעומת זאת לא תקבל מיד את המענק במלואו: מחציתו תינתן עם אישור בקשתה, והיתרה כעבור שנתיים מיום הנישואין. הופקעו נישואין אלה תוך שנתיים, תקבל האלמנה שוב את התגמולים החדשים, אך היא חייבת להחזיר בתשלומים את המענק במידה שקיבלה אותו לפני הפקעת הנישואין (סעיף 7).

5. אלמנה המקבלת תגמולים בזכות היתומים של הנספה בלבד, דהיינו אלמנה שבמות הנספה טרם מלאו לה 45 שנה או שאינה נצרכת, נפסקת זכותה לתגמולים בהתבגרותם של היתומים או כמותם. הסדר זה אינו מביח את הדעת במקרים שהאלמנה, בהיותה מטופלת ילדים, לא היתה מסוגלת לקבל עבודה הראויה לכשרונותיה או לקבל הכשרה מקצועית, והיא מחוסרת פרנסה כשבאה בימים. על כן מוצע להשוות את מעמדה של אלמנה שילדיה התבגרו למעמדה של אם שכולה ולשלם לה תגמולים בהתאם לכך, ואילו לאלמנה שכל ילדיה מתו ונספו לשלם תגמולים כאילו נפטר הנספה ביום שנפסק תשלום התגמולים בזכות היתומים (סעיף 3).

6. הורים שכולים נמצאים בדרך הטבע בגיל גבוה וקליטתם בעבודה בתנאים רגילים קשה. על כן נראה צורך לשריין בשבילם סוגי עבודה המתאימים לגילם ולמצבם המיוחד, בדומה לשריין עבודות מסויימות לגבי המלחמה (סעיף 14 (1)).

7. הנסיון מראה שהורים שכולים המתקבלים לעבודה מכוח התקנות להעסקת בני משפחות של חיילים שנספו במערכה, על פי החוק הקיים, צפויים לפיטורים במוקדם, עקב הנוהג "ראשון נכנס ראשון יוצא". כדי שמגמת התקנות הללו לא תסוכל, מוצע להבטיח להם חסינות בעבודתם לפחות תקופה של 6 חדשים (סעיף 14 (2)).
8. החוק הקיים מבטיח לאלמנה שאין אתה יתומים תגמולים לכל ימי חייה, אם היתה במות בעלה בת 45 שנים או יותר או היתה לנצרכת בתקופה שבה מגיעים לה תגמולים וכל עוד היא נצרכת. מוצע להרחיב את הזכויות של האלמנה; אם היתה במות הנספה בת 40 שנים או יותר, אך טרם הגיעה לגיל 45, תקבל תגמול חדשי כל עוד היא נצרכת, ואפילו היתה לנצרכת רק כעבור השנה שבה משחלמים לה תגמולים בכל מקרה. אלמנה כזאת, כשתעבור את הגיל של 45 שנים, ישולם לה התגמול החדשי לא רק כשהיא נצרכת, אלא גם בכל מקרה שאין לה הכנסה כדי מחיה, דהיינו אף במקרה שהיא מסוגלת להשתכר למחייתה אך אין לה למעשה הכנסה מינימלית.
- כן מוצע שיפור במצבה של אלמנה ללא יתומים שהיתה במות הנספה בת 30 שנים או יותר, אך טרם הגיעה לגיל 40. היא תקבל לפי ההצעה תגמול אפילו היתה לנצרכת רק כעבור עשרת החדשים שבהם היא מקבלת תגמול בכל מקרה, ובלבד שהיתה לנצרכת תוך שנתיים ממות הנספה (סעיף 2 (2)).
9. מוצע להעניק זכויות לתגמולים במידה מסויימת אף למי שנתגרשה מן הנספה, לפי המתכונת שבחוקי הגימלאות של צבא הקבע ושל שירות המדינה (סעיף 8).
10. יתום שהתבגר, אך איננו מסוגל לכלכל עצמו ואין לו הכנסה כדי מחיה – אף הוא יהיה זכאי לתגמול (סעיף 1 (ב)).

להלן הוראות הסעיפים שיוחלפו או יתוקנו על ידי החוק המוצע:

סעיף 1:

בחוק זה –

- "הכנסה כדי מחיה" פירושו – הכנסה שהוכרה כמספקת למחיתו של האדם והתלויים בו, לפי כללים שייקבעו בתקנות.
- "בן משפחה" של חייל שנספה במערכה פירושו –

- (ב) ילדו של הנספה, ובכלל זה ילד חורג וילד מאומץ – שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנה (להלן – יתום);

סעיף 7:

- (א) אלמנה של נספה שאין אחריו יתומים, או אלמנה של נספה שיש אחריו יתומים אך הם אינם סמוכים על שולחנה – ישולם לה, תקופת זמן כמפורט בסעיף קטן (ב), תגמול חדשי כמחציתו של סך כל הסכומים האלה:

- (1) שלושים לירות;
- (2) תוספת יוקר בשיעור תוספת היוקר החדשית הנהוגה אותה שעה לגבי עובד מדינה נשוי שאין לו ילדים, ושמשכורת היסוד החדשית שלו היא שלושים לירות.
- (ב) לאלמנה כאמור ישולם תגמול חדשי בשיעור הנזכר בסעיף קטן (א) –
 - (1) כל ימי חייה – אם לפני יום מות הנספה מלאו לה ארבעים וחמש שנה;
 - (2) שנים עשר חדשים – אם לפני יום מות הנספה מלאו לה ארבעים שנה;
 - (3) עשרה חדשים – אם לפני יום מות הנספה מלאו לה שלושים שנה;
 - (4) ששה חדשים – אם לפני יום מות הנספה לא מלאו לה שלושים שנה.

(ג) אלמנה שחלה עליה פסקה (2), (3) או (4) לסעיף קטן (ב) והיא נצרכת – ישולם לה תגמול חדשי הנזכר בסעיף קטן (א) כל עוד היא נצרכת, גם לאחר שעברה התקופה שבה היא זכאית לפי סעיף קטן (ב).

סעיף 8:

אלמנה של נספה שיש אחריו יתומים והם סמוכים על שולחנה – ישולם לה תגמול חדשי בשיעור של שלושה רבעים מסך כל הסכומים האלה:

(א) שלושים לירות;

(ב) ארבע לירות בעד כל יתום הסמוך על שולחנה;

(ג) תוספת יוקר בשיעור תוספת היוקר החדשית הנהוגה אותה שעה לגבי עובד מדינה נשוי שיש לו ילדים כמספר היתומים הסמוכים על שולחנה ושמשכורת היסוד החדשית שלו לחודש שווה לסך כל הסכומים הנזכרים בפסקאות (א) ו-(ב).

סעיף 9:

(א) בעד יתום של נספה שאין סעיפים 8, 11 ו-13 חלים לגביו, וכן בעד אח של נספה – ישולם למי שהיתום או אח נתון להשגחתו תגמול חדשי כמחציתו של סך כל הסכומים האלה:

- (1) עשרים ושבע לירות.
- (2) תוספת יוקר בשיעור תוספת היוקר החדשית הנהוגה אותה שעה לגבי עובד מדינה, שמשכורת היסוד החדשית שלו היא עשרים ושבע לירות, ושאינו לו בני משפחה שבעדם משתלמת תוספת יוקר נוספת.

סעיף 10:

(א) שכולים שאין להם ילדים העומדים ברשות עצמם – ישולם לכל אחד מהם תגמול חדשי כשליש מסך כל הסכומים האלה:

- (1) שלושים וארבע לירות;
- (2) תוספת יוקר בשיעור תוספת היוקר החדשית הנהוגה אותה שעה לגבי עובד מדינה נשוי שיש לו ילד אחד, ושמשכורת היסוד החדשית שלו לחודש היא שלושים וארבע לירות.
- (ב) שכולים שאין להם אלא ילד אחד העומד ברשות עצמו – ישולם לכל אחד מהם תגמול חדשי כמחצית התגמול החדשי המגיע לשכול על פי סעיף קטן (א).
- (ג) שכולים שאין להם אלא שני ילדים העומדים ברשות עצמם – ישולם לכל אחד מהם תגמול חדשי כשליש התגמול החדשי המגיע לשכול על פי סעיף קטן (א).
- (גג) שכולים שאין להם אלא שלושה ילדים העומדים ברשות עצמם והוכח לפי הכללים שייקבעו בתקנות כי יש מקום לתשלום תגמול – ישולם לכל אחד מהם תגמול חדשי כרבע התגמול החדשי המגיע לשכול לפי סעיף קטן (א).
- (ד) שכול שאין לו בן-זוג שכול ואין לו ילדים העומדים ברשות עצמם – ישולם לו תגמול חדשי כתגמול החדשי המגיע לאלמנה על פי סעיף 7 (א).
- (ה) שכול שאין לו בן-זוג שכול ואין לו אלא ילד אחד העומד ברשות עצמו – ישולם לו תגמול חדשי כמחצית התגמול החדשי המגיע לשכול על פי סעיף קטן (ד).
- (ו) שכול שאין לו בן-זוג שכול, ואין לו אלא שני ילדים העומדים ברשות עצמם – ישולם לו תגמול חדשי כשליש התגמול החדשי המגיע לשכול על פי סעיף קטן (ד).

(ז) שכול שאין לו בן-זוג שכול, ואין לו אלא שלושה ילדים העומדים ברשות עצמם והזכה לפי הכללים שייקבעו בחקנות כי יש מקום לתשלום תגמול – ישולם לו תגמול חדשי כרבע התגמול החדשי המגיע לשכול לפי סעיף קטן (ד).

סעיף 12:

הגיה אחריו הנספה סב או סבה שמחסורם היה עליו סמוך לפני מותו, רשאי קצין תגמולים להורות שישולם לכל אחד מהם תגמול שלא יעלה על ארבע לירות לחודש, אולם אם לא הגיה אחריו הנספה הורה שכול, יהיה דין אותו סב או סבה כדין שכול, ולצורך חישוב תגמוליהם רואים את נכדיהם וניניהם העומדים ברשות עצמם, כאילו היו ילדיהם.

סעיף 12א:

(א) אלמנה של נספה שסעיפים 7 (ב) (1) או 8 חלים עליה ושנישאה – בטלה מיום נישואיה זכותה לתגמולים לפי חוק זה, פרט לזכותה לפי סעיף 13. אולם רשאי קצין התגמולים להעניק לה, אם הגישה בקשה על כך לפני הנישואין, מענק שלא יעלה על סכום שהוא פי ששים מחלקה האישי בתגמולים, כמשמעותו בסעיף קטן 30 (1).

(ב) הופקעו הנישואין תוך שנה מיום שנתקיימו והאשה לא קיבלה מענק כאמור, תהא זכאית לקבל תגמולים לפי חוק זה מיום שהופקעו הנישואין כאילו לא נישאה, ובלבד שהגישה בקשה על כך תוך ששה חדשים מיום שהופקעו הנישואין.

סעיף 25:

(ח) החלטת ועדת הערעור היא סופית.

סעיף 26:

(א) הזכות להגיש בקשה כאמור בסעיף 23 מתיישנת –

- (1) כתום חמש שנים מיום מותו של הנספה – לגבי תביעת תגמול על פי סעיף 7 (ג) על ידי אלמנה של נספה שלפני יום מותו מלאו לה ארבעים שנה;
- (2) כתום שתי שנים מהתאריך הקובע – לגבי תביעת תגמול על פי סעיף 7 (ג) על ידי אלמנה של נספה שלפני יום מותו מלאו לה שלושים שנה, אך לא מלאו לה ארבעים שנה;
- (3) כתום שנה מהתאריך הקובע – לגבי תביעת תגמול על פי סעיף 7 (ג) על ידי אלמנה של נספה שלפני יום מותו לא מלאו לה שלושים שנה;
- (4) כתום שנה מיום מותו של הנספה – לגבי תביעת תגמול על פי סעיף 7 (א) ו-(ב) על ידי אלמנה שפסקאות (2) או (3) לסעיף 7 (ב) חלות עליה;
- (5) כתום ששה חדשים מיום הלידה – לגבי תביעת הענקה מיוחדת על פי סעיף 14.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אלמנה שקיבלה תגמולים לפי סעיף 8 וחדלה מהיות זכאית לפי אותו סעיף, לא תתיישן זכותה לתביעת תגמול על פי סעיף 7 (ג), אלא כתום חמש שנים מהיום שחדלה להיות זכאית כאמור.

(ג) בסעיף זה "התאריך הקובע" פירושו –

- (1) לגבי אלמנה של נספה שמת לאחר שחוק זה נכנס לתקפו – יום מותו של הנספה;
- (2) לגבי אלמנה של נספה שמת לפני שחוק זה נכנס לתקפו – היום שבו נכנס חוק זה לתקפו.

סעיף 28:

(א) תגמולו של זכאי ישולם לו מיום היותו לזכאי, אולם לחשבון התקופה שלפני הגשת הבקשה לתגמול לא ישולם תגמול בעד תקופה העולה על שנה.

(ב)

(ג) לא ישולם תגמול לאדם בעד התקופה שלפני היכנס חוק זה לתקפו, אלא אם הוא זכאי שקיבל מהמדינה מחמת מותו של נספה תשלומים חדשיים למחייתו הוא או למחיית בני משפחתו של הנספה לפני שחוק זה נכנס לתקפו; זכאי כאמור שהגיש בקשה לתגמול תוך שנה מיום שנכנס חוק זה לתקפו – ישולם לו התגמול מראשית התקופה שבעדה קיבל את התשלומים האמורים.

(ד) את התשלומים האמורים בסעיף קטן (ג) רשאי קצין תגמולים לזקוף על חשבון תגמוליו של הזכאי המגיעים לו בעד התקופה שלפני שחוק זה נכנס לתקפו.

סעיף 30:

(א) קצין תגמולים רשאי לבוא לכלל הסכם עם זכאי, פרט לזכאי שסעיף 9, 13 או 29 חלים לגביו, שבמקום חלקו האישי של הזכאי בתגמולים שייגיעו לו לאחר ההסכם, יקבל סך חד פעמי או אמצעי שיקום אחרים.

(1) לצורך סעיף זה חלקו האישי של זכאי בתגמולים הוא –

(1) לגבי אלמנה שיתומי הנספה סמוכים על שולחנה – 75% משיעור התגמול המגיע לאלמנה על פי סעיף 7;

(2) לגבי מקבל אחר – התגמול החדשי המגיע לו.

סעיף 31:

(ב) תגמול ישולם מדי חודש כחדשו בסופו של כל חודש; אך תגמול המגיע לזכאי בעד התקופה שלפני החלטת קצין תגמולים לפי סעיף 23 או שלפני החלטת ועדת ערעור לפי סעיף 25 ישולם בסופו של החודש שבו ניתנה ההחלטה, בניכוי כל סכום של מילווה שניתן לאותו זכאי לפי סעיף 24.

סעיף 33:

(ב) שר הביטחון רשאי, בהסכמת שר העבודה והביטוח העממי, להתקין תקנות בענינים אלה:

(1) הטלת חובה על נותני עבודה, או על סוגים מסויימים של נותני עבודה, להעסיק זכאים בעבודות או בהתעסקויות שייקבעו בתקנות במכסה או במספר שייקבעו בתקנות;

(2) כינון רשויות מוסמכות לטיפול בעניני העסקת זכאים וקביעת סמכויותיהן וסדרי עבודתן.

חוק שירותי הכבאות, תשי"ח-1957

1. בחוק זה –
 "רשות מקומית" – עיריה או מועצה מקומית;
 "רשות כבאות" –
- (1) לגבי תחום איגוד ערים ששירותי כבאות כלולים בתפקידיו – אותו איגוד ערים;
 (2) לגבי תחום רשות מקומית שאינה מואגדת באיגוד ערים כאמור – אותה רשות מקומית.
2. רשות כבאות חייבת להבטיח את שירותי הכבאות לכיבוי דליקות בתחומה ולמניעת התלקחותן של דליקות או התפשטותן לתחומה או מעבר לתחומה ולהצלת נפש ורכוש.
3. לשם מילוי תפקידיה לפי סעיף 2, חייבת רשות כבאות –
 (1) להקים ולהחזיק בתחומה יחידה אחת לפחות של כבאים (להלן – יחידת כבאים) ולאמן את הכבאים לתפקידיהם כמכבי אש;
 (2) לרכוש, להתקין ולהחזיק במצב תקין את הציוד והמיתקנים הדרושים ליחידת כבאים למילוי תפקידיה וכן את הדיור והתריהוט הדרושים להתזקת היחידה;
 (3) להבטיח ולקיים את כל הסידורים הדרושים למניעת דליקות ולכיבויין;
 (4) לתאם סידורי כבאות פרטיים על ציודם ולפקח עליהם;
 (5) לקבוע סידורים בינה לבין רשויות כבאות שכנות להגשת עזרה הדדית.
4. רשות כבאות רשאית להעסיק יחידת כבאים, או להשתמש בציודה גם להצלת נפשות או רכוש שאינה כרוכה בכיבוי דליקות.
5. רשות כבאות רשאית להתקין חוקי עזר לביצוע תפקידיה או למילוי תוכניה לפי חוק זה; על חוקי עזר לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, בשינויים המחוייבים לפי הענין, לרבות ההוראות בדבר הטלת עונשין.
6. רשות כבאות תערוך לכל שנת כספים הצעת תקציב המראה אומדן הכנסותיה והוצאותיה תיה ותגישנו לשר הפנים לאישור במועד ובצורה שייקבעו בתקנות; רשות הכבאות תכלול בהצעת התקציב גם את ההוצאות על חמרים, כלים ומכשירים לכיבוי שריפות, שהיא חייבת בהחזקתם לפי סעיף 7 לחוק למניעת שריפות בשדות, תשי"ז-1949², אם נדרשה לכך על ידי מנהל מדור השמירה על הקרקע במשרד החקלאות; לא יוצא סכום מכספי רשות הכבאות אלא על פי תקציב כפי שאושר, ולא תתחייב רשות הכבאות התחייבות אלא לפיו או לפי החלטת רשות הכבאות שנתקבלה כדין ואושרה על ידי שר הפנים.
7. שר הפנים רשאי, לאחר שנתן לרשות הכבאות הזדמנות להשמיע את דברו, לשנות או לבטל פרט בהצעת התקציב, וכן להוסיף פרט בהצעת התקציב אם ראה נסיבות מיוחדות המחייבות זאת.
8. (א) רשות כבאות תמנה ועדת כבאות.
 (ב) היתה רשות הכבאות איגוד ערים – יתמנו חברי הועדה מבין חברי המועצה של איגוד ערים.

הערות

תפקידיה של רשות כבאות

תוכניה של רשות כבאות

שירותים נוספים

חוקי עזר

תקציב רשות כבאות

שינוי תקציב

ועדת כבאות

1 ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
 2 ס"ח 30, תשי"ח, עמ' 32.

- (ג) היתה רשות הכבאות רשות מקומית – יתמנו מחצית חברי הוועדה, ונוסף להם היושב ראש, מבין חברי מועצת העירייה או המועצה המקומית; יתר חבריה יתמנו מתוך אנשים שהם כשירים להיבחר למועצת העירייה או למועצה המקומית.
- (ד) מפקד יחידת הכבאים ומפקח הכבאות הראשי או מפקח כבאות שהוסמך לכך על ידיו, יהיו חברי ועדת הכבאות מכוח תפקידם.
- (ה) לא תחליט רשות כבאות בענין הנוגע לתפקידיה ולסמכויותיה לפי חוק זה, אלא לאחר התייעצות עם ועדת הכבאות.
- (ו) רשות כבאות רשאית לאצול לוועדת הכבאות מתפקידיה ומסמכויותיה לפי חוק זה ובהתאם לתנאים שקבעה, למעט הצעת תקציב ולהתקנת חוקי עזר.
- (ז) לענין סעיף קטן (ג) –
- ”חברים” – למעט חברי ועדת הכבאות בתוקף תפקידם.

תקשורות בין רשויות כבאות

9. רשות כבאות רשאית, באישור שר הפנים ולפי תנאים שקבע, להתקשר עם רשות כבאות אחרת לשם ביצוע כל תפקיד מתפקידיה ולשם הגשת עזרה הדדית, וחייבת היא לעשות זאת אם נדרשה לכך על ידי שר הפנים ולפי תנאים שקבע; בתנאים לפי סעיף זה יכול שייכללו הוראות בדבר ביצוע משותף של כל תפקיד מתפקידי רשויות הכבאות המתקשרות. מינויה והרכבה של ועדת כבאות משותפת להן, מינוי מפקד ליחידות הכבאים שלהן והשתתפות הרשויות בהוצאות הפעולות המשותפות.

העסקת כבאים מחוץ לתחום

10. רשות כבאות רשאית להעסיק יחידת כבאים או להשתמש בצירודה גם מחוץ לתחומה; ורשאי שר הפנים לחייב רשות כבאות להעסיק את יחידת הכבאים שלה או להשתמש בצירודה, דרך קבע או ארעי, במקום הסמוך לתחומה ואינו נמצא בתחומה של רשות מקומית.

מקום שהוא מחוץ לתחומה של רשות מקומית

11. במקום הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית, רשאי שר הפנים למנות אדם למלא את התפקידים והחובות המוטלים על רשות כבאות לפי חוק זה, כולם או מקצתם.

היטל לכבאות

12. (א) כל מבטח יהא חייב בתשלום היטל כבאות על כל פוליסה לביטוח רכוש, למעט כלי רכב ממונע, מפני אש בשיעור של 10% מסכום הפרמיה.

(ב) שר הפנים, בהתייעצות עם שר החקלאות, יקבע בתקנות את דרכי הטלת ההיטל וגבייתו וכן את חלוקת הכנסותיו בין רשויות הכבאות, לרבות מקום שיש לדעת השר לקיים בו שירותי כבאות.

תשלומים לשירותים

13. לא תגבה רשות כבאות תמורה בעד שירות לפי חוק זה אלא בהתאם לתקנות שהותקנו לפיו; תשלום המגיע לרשות כבאות בעד שירות יהיה נתון לגביה לפי הוראות החוק החלות בזמן הגביה על גבייתן של ארנונות שהוטלו על פי פקודת העיריות, 1934, כשיגויים המחוייבים לפי הענין.

דין נהודי כבאים קיימים

14. גודדי הכבאים שבתחומה של רשות כבאות, שלא פעלו בתור שירות של רשות מקומית ערב תחילתו של חוק זה – זכויותיהם והתחייבויותיהם שהיו קיימות ביום כ”ט באדר ב’ תשי”ז (1 באפריל 1957) והן קיימות ביום תחילתו של חוק זה, יעברו לרשות הכבאות; זכויותיהם והתחייבויותיהם כאמור שנוצרו לאחר כ”ט באדר ב’ תשי”ז (1 באפריל 1957) לא יעברו לרשות הכבאות אלא במידה שהחליטה על כך רשות הכבאות, בהסכמת גודד הכבאים, ושר הפנים אישר את החלטה.

15. כבאי ושוטר רשאים, במילוי תפקידם, להיכנס לכל חצרים שדליקה פרצה בהם או עלולה לפרוץ בהם או להתפשט אליהם, וכן לחצרים שקיים צורך להיכנס אליהם כדי לכבות דליקה או למנוע התפשטותה או להגן על נכס מפני דליקה או מפני נזק מפעולות כיבוי, או כדי להציל נפשות או נכסים הנמצאים בהם ולעשות כל דבר הנראה להם דרוש למטרות אלה; כן רשאים הם להרוס רכוש במידה הדרושה באופן סביר למניעת התפשטותה של דליקה שפרצה.

סמכויותיהם
הסיגות של
כבאים ושוטרים
במילוי תפקידם

16. כבאי ושוטר לא ישאו באחריות בשל פעולות לפי סעיף 15 שביצעו בתום לב, במידה סבירה וללא רשלנות.

אימתי לא ישאו
כבאי ושוטר
באחריות

17. החוק למניעת שריפות בשדות, תשי"א—1949, יתוקן כך:

תיקון החוק
למניעת שריפות
בשדות,
תשי"א—1949

- (1) בסעיף 7, במקום "רשות מקומית" יבוא "רשות כבאות";
(2) בסעיף 9 יווסף סעיף קטן זה:

"(ה) הוראות סעיף זה לא יחולו על שירותי מכבי אש, כלי רכב ונהגיהם, חמרים, כלים או מכשירים המשמשים לכיבוי שריפות או הראויים לשימוש כזה שהם בבעלותה או בהחזקתה של רשות כבאות ועל כבאים של יחידת כבאות המחזיקת על ידי רשות כבאות."

18. שר הפנים ימנה מפקח כבאות ראשי ומפקחי כבאות לצורך חוק זה ויקבע את תפקידיהם ואת סמכויותיהם.

מפקח כבאות
ראשי ומפקחים

19. שר הפנים רשאי לאצול לאחר מסמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמך כירותיו לפי הסעיפים 4, 9, 18 ו-21.

העברת סמכויות

20. המפריע לכבאי או המונע בעדו מלבצע את תפקידו, וכן המשמיע ביודעין אזעקת-דליקה לשוא או הגורם כך להשמעתה, או העובר על הוראה מהתקנות שהותקנו לפי חוק זה, דינו - מאסר ששה חדשים או קנס אלף לירות.

עונשין

21. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובין השאר תקנות בדבר -

ביצוע ותקנות

- (1) ארגון שירותי כבאות ויחידות כבאים;
- (2) מיונים של מפקדי יחידות כבאים והעסקתם של כבאים, הכשרתם, תפקידיהם, תנאי שירותם, דירוגם, שכרם, זכויותיהם לקיצבאות ולפיצויים, וקיום משמעת במילוי תפקידיהם;
- (3) אמצעי אזעקת-דליקה, ציוד ומיתקנים שישתמשו בהם לצרכי כיבוי דליקות, ופיקוח על ייצורם;
- (4) אספקת מים והתקנת מיתקני מים לצרכי כיבוי דליקות;
- (5) חקירת דליקות;
- (6) הסדרים ותנאים לעזרה הדדית בין רשויות כבאות.

22. חוק זה אינו בא לפגוע בהוראות חוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א—1951.

שטירת חוק

23. פקודת החקירה במקרי שריפה⁴ - בטלה.

ביטול

24. תחילתו של חוק זה היא שלושה חדשים לאחר פרסומו ברשומות.

תחילה

³ ס"ח 71, תשי"א, עמ' 78.
⁴ ע"ר 1937, הוב' 1 מס' 667, עמ' 142.

דברי הסבר

החוק המוצע בא להקנות לכבאות מעמד על פי חוק, להיב הקמתם של שירותי כבאות ולקבוע את דרכי פעולתם.

יוקמו רשויות כבאות שיהיו חופפות את הרשויות המקומיות או את תחומם של איגודי ערים כשעניני הכבאות כלולים בתפקידיהם (סעיף 1). עניני הכבאות במקומות ישוב שהם מחוץ לתחומה של רשות מקומית יימצאו בטיפולם של גופים או אנשים ששר הפנים ימצא לבכון להטיל עליהם את התפקידים המתאימים (סעיף 11).

תפקידיה העיקריים של רשות כבאות הם להבטיח את השירותים והסידורים הדרושים לכיבוי אש ולהצלת נפשות ורכוש במקרי דליקות ולדאוג למניעתן של דליקות (סעיף 2).

החוק המוצע מחייב כל רשות כבאות להקים ולהחזיק בתחומה יחידת כבאים, לרכוש את הציוד והמיתקנים הדרושים לכבאים למילוי תפקידם ולהבטיח את הסידורים הדרושים לבקשת אמצעי הזהירות למניעת דליקות ולכיבויין ולהצלת נפשות ורכוש (סעיף 3).

רשות כבאות תהיה רשאית להתקין חוקי עזר לביצוע תפקידיה או למילוי חובותיה (סעיף 5).

לכל רשות כבאות יהיה תקציב מיוחד (סעיף 6). כל מבטח יהיה חייב בתשלום היטל כבאות על כל פוליסה של ביטוח רכוש מפני אש. הכנסות ההיטל יחולקו בין רשויות הכבאות (סעיף 12).

זכויותיהם והתחייבויותיהם של גודדי הכבאים הקיימים שהיו קיימות ביום כ"ט באדר ב' תשי"ז (1 באפריל 1957) יעברו באורח אבטומטי לרשויות הכבאות שבתחומן הם פועלים; זכויות והתחייבויות שנוצרו אחר תאריך זה לא יעברו לרשות כבאות אלא אם החליטה על כך רשות הכבאות ושר הפנים אישר את ההחלטה (סעיף 14).

שר הפנים יהיה רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע החוק, ובין השאר בדבר מינויים של מפקדי יחידות כבאים, העסקתם של כבאים ותנאי שירותם, אספקת מים והתקנת מיתקני מים לצרכי כיבוי דליקות, וכן בדבר סדרים ותנאים לעזרה הדדית בין רשויות כבאות (סעיף 21).

מוצעים שינויים בחוק למניעת שריפות בשדות, תשי"ז-1949, שתכליתם לתאם את הוראותיו עם הוראות החוק המוצע (סעיף 17).

וזה נוסח הסעיפים של החוק הנ"ל שמוצע להכניס בהם תיקונים:

7. המנהל רשאי להיב בהחזקת חמרים, כלים ומכשירים לכיבוי שריפות מהסוגים ובכמויות שיקבע, כל רשות מקומית, אדם המחזיק בקרקע ששטחה לפחות אלף דונם מטרי, או גוף משפטי המוסמך לכך לפי תקנותיו ושכלל חבריו מחזיק בקרקע ששטחה לפחות אלף דונם מטרי.	החוקת כלי כיבוי
9. (א) המפקח או קצין משטרה מדרגת מפקח ומעלה רשאי לגייס לכיבוי שריפה בשדה כל שירות של מכבי אש וכל כלי רכב על בהגיו הנמצאים בתחום 50 קילומטר ממקום השריפה.	גיוס אנשים וכלים לכיבוי שריפות
(ב) המפקח או קצין משטרה מדרגת מפקח ומעלה רשאי לצוות על כל אדם המחזיק בחמרים, כלים או במכשירים המשמשים לכיבוי שריפות	

או הראויים לשימוש כזה, והנמצאים בתחום 50 קילומטר ממקום השריפה בשדה, ולהעמידם לרשות המפקח או קצין המשטרה, לכיבוי השריפה.

(ג) המפקח או קצין משטרה מדרגת מפקח ומעלה רשאי לגייס לכיבוי שריפה בשדה כל גבר בגיל מ"ו עד 50 שנה, שמקום מגוריו הקבוע נמצא בתחום 10 קילומטר ממקום השריפה.

(ד) אדם המגוייס לפי סעיף זה, חייב, כל עוד לא נסתיימו פעולות הכיבוי, לציית להוראותיהם של המפקח, או של הממונה על הכיבוי, או של קצין משטרה מדרגת מפקח ומעלה בקשר לעבודת הכיבוי.